

NATIONALE STRATEGIE DUURZAME ONTWIKKELING

INTERMINISTERIËLE CONFERENTIE DUURZAME ONTWIKKELING



INHOUD

A. KADERTEKST	4
1. INLEIDING & CONTEXT	5
2. DE GEZAMENLIJKE VISIE VOOR DUURZAME ONTWIKKELING	6
2.1. Mensen – Armoede in al haar vormen uitroeien en sociale cohesie en menselijke ontwikkeling bevorderen	6
2.2. Planeet – Het natuurlijk kapitaal beschermen, behouden en verbeteren	7
2.3. Welvaart – Een economie bevorderen die een hoog welzijnsniveau voor iedereen verzekert	8
2.4. Vrede – Via een slagkrachtige overheid de kansen op een vreedevolle duurzame ontwikkeling bevorderen	9
2.5. Partnerschap – Engagement en responsabilisering van alle actoren	10
3. VAN VISIE NAAR ACTIE	11
3.1. Bewustmaking rond de duurzameontwikkelingsdoelstellingen	11
3.2. Voortgang, opvolging & evaluatie van de duurzameontwikkelingsdoelstellingen	12
3.3. Duurzame overheidsopdrachten	13
3.4. Duurzaam wonen en bouwen	14
3.5. Duurzame voeding	14
3.6. Instrumenten voor duurzame ontwikkeling	15
B. BIJLAGES	16
1. Federale strategie duurzame ontwikkeling	17
2. Visie 2050 - een langetermijnstrategie voor Vlaanderen	19
3. 2e Waalse strategie voor duurzame ontwikkeling	21
4. Gewestelijk plan voor duurzame ontwikkeling van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest	23
5. Duurzame ontwikkeling binnen het regionaal ontwikkelingsconcept van de Duitstalige Gemeenschap	25

A. KADERTEKST

1. INLEIDING & CONTEXT

2015 was een cruciaal jaar voor duurzame ontwikkeling. Viadrienaauwmetelkaarsamenhangende VN-conferenties (Financiering voor Ontwikkeling/Addis Abeba; 2030 Agenda voor Duurzame Ontwikkeling/New York; Klimaatconferentie/Parijs) onderkennen de staatshoofden en regeringsleiders de absolute noodzaak om tegen 2030 de transitie naar een duurzaam maatschappijmodel te realiseren.

Zo vormde 2015 het eindpunt van een lang uitgesponnen en bij uitstek participatief onderhandelingsproces dat ingezet werd ten tijde van de Rio+20 VN-Conferentie. Tegelijk was 2015 ook het beginpunt van een nieuw tijdperk waarin sociaal-economische ontwikkeling, armoedebestrijding en milieubescherming meer dan ooit hand in hand gaan. Zoals in het akkoord over Agenda 2030 staat: "Wij kunnen de eerste generatie zijn die erin is geslaagd een einde te maken aan armoede. Tegelijk zijn we wellicht de laatste generatie die nog een kans heeft om de planeet te redden". Transparante en efficiënt functionerende instellingen, mensenrechten, de rechtsstaat, duurzame en inclusieve groei en internationale solidariteit zullen daarvoor de belangrijkste instrumenten zijn.

De 2030 Agenda voor Duurzame Ontwikkeling¹ (2030 ADO), opgebouwd rond de 17 duurzame ontwikkelingsdoelstellingen of sustainable development goals (SDG's) en 169 bijhorende subdoelstellingen, werd op 25 september 2015 aangenomen door alle staatshoofden en regeringsleiders. Het wordt ons² kompas voor de volgende 15 jaar. Het is een geïntegreerde, allesomvattende en ambitieuze agenda, een unieke fusie van de tot dan toe grotendeels afzonderlijke VN-agenda's inzake armoedebestrijding en duurzame ontwikkeling. In het hart van deze agenda staat het principe 'om niemand achter te laten', waarmee gewezen wordt op het feit dat de doelstellingen moeten behaald worden in alle landen, zowel collectief als individueel, met bijzondere aandacht

voor kwetsbare groepen. Tezelfdertijd wordt de agenda in lijn gebracht met de VN-klimaatagenda. Dat is ook een universele agenda: een partnerschap met rechten en plichten voor alle landen waarbij ook niet-staatelijke actoren³ zoals kennisinstellingen, de civiele maatschappij, de private sector en zelfs de individuele burger betrokken zijn.

Ook België – via de premier als gemandateerd vertegenwoordiger van het federale, gemeenschaps- en gewestniveau – onderschreef mee de 2030 ADO. Hiermee werd in de eerste plaats uitvoering gegeven aan wat reeds sinds 2007 als streefdoel opgenomen staat in de Grondwet: *"Bij de uitoefening van hun respectieve bevoegdheden streven de federale Staat, de gemeenschappen en de gewesten de doelstellingen na van een duurzame ontwikkeling in haar sociale, economische en milieugebonden aspecten, rekening houdend met de solidariteit tussen de generaties."* (artikel 7bis)

¹ UN General Assembly – Res. 70/1 – http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1

² In dit document: we/ons: federale en deelstaatregeringen.

³ In dit document: actoren: de verschillende entiteiten van de maatschappelijke vijfhoek: burgers en verenigingen (middenveld); overheden; kennisinstellingen; bedrijven en banken.



DUURZAME ONTWIKKELINGS DOELSTELLINGEN

17 DOELSTELLINGEN OM ONZE WERELD TE TRANSFORMEREN



1. Beëindig armoede overal en in al haar vormen
2. Beëindig honger, bereik voedselzekerheid en verbeterde voeding en promoot duurzame landbouw
3. Verzeker een goede gezondheid en promoot welvaart voor alle leeftijden
4. Verzeker gelijke toegang tot kwaliteitsvol onderwijs en bevorder levenslang leren voor iedereen
5. Bereik gendergelijkheid en empowerment voor alle vrouwen en meisjes
6. Verzeker toegang en duurzaam beheer van water en sanitatie voor iedereen
7. Verzeker toegang tot betaalbare, betrouwbare, duurzame en moderne energie voor iedereen
8. Bevorder aanhoudende, inclusieve en duurzame economische groei, volledige en productieve tewerkstelling en waardig werk voor iedereen
9. Bouw veerkrachtige infrastructuur, bevorder inclusieve en duurzame industrialisering en stimuleer innovatie
10. Dring ongelijkheid in en tussen landen terug
11. Maak steden en menselijke nederzettingen inclusief, veilig, veerkrachtig en duurzaam
12. Verzeker duurzame consumptie- en productiepatronen
13. Neem dringend actie om de klimaatverandering en haar impact te bestrijden*
14. Behoud en maak duurzaam gebruik van oceanen, zeeën en maritieme hulpbronnen
15. Bescherm, herstel en bevorder het duurzaam gebruik van ecosystemen op het vaste land, beheer bossen en wouden duurzaam, bestrijd woestijnvorming, stop landdegradatie en draai het terug en roep het verlies aan biodiversiteit een halt toe
16. Bevorder vreedzame en inclusieve samenlevingen met het oog op duurzame ontwikkeling, verzekert toegang tot justitie voor iedereen en bouw op alle niveaus doeltreffende, verantwoordelijke en toegankelijke instellingen uit
17. Versterk de implementatiemiddelen en revitaliseer het wereldwijd partnerschap voor duurzame ontwikkeling

* We erkennen dat het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake Klimaatverandering het belangrijkste internationale, intergouvernementele forum is om het mondiale antwoord op de klimaatverandering te onderhandelen.

Op de vooravond van de voorstelling door België van de vrijwillige nationale doorlichting (national voluntary review- NVR) over de uitvoering van de duurzameontwikkelingsdoelstellingen, herbevestigen we onze verbintenis om de 2030 ADO ook in België zelf uit te voeren, gedragen door de respectieve engagementen en initiatieven vanuit de betrokken overheden⁴. Eenvoudig wordt dit niet en verder doen zoals we bezig zijn is geen optie. Tegelijkertijd is België – in vergelijking met vele andere landen – niet slecht geplaatst om deze uitdaging aan te gaan. We kunnen immers verderbouwen op een lange traditie van engagement inzake duurzame ontwikkeling – zowel van de federale staat als van de gemeenschappen en gewesten. Duurzameontwikkelingsstrategieën of hun equivalenten zijn daarbij steeds als noodzakelijk erkende instrumenten beschouwd. Onder meer omwille van hun meerwaarde in termen van coherentieverzekering, transversaliteit en participatief karakter. Ook de recent door de verschillende regeringen aangenomen langetermijnvisies inzake duurzame ontwikkeling vormen een erg nuttig referentiekader en beleidsinstrument voor zowel overheid als middenveld.

Tegen die achtergrond mandateerde het Overlegcomité op 22 februari 2016 de in 2013 opgerichte Interministeriële Conferentie Duurzame Ontwikkeling (IMCDO) om bij te dragen tot de uitvoering van de 2030 ADO in België. Eén van haar eerste opdrachten was logischerwijze de uitwerking van een Nationale Strategie voor Duurzame Ontwikkeling (NSDO). We willen daarmee de samenwerking versterken tussen de verschillende beleidsniveaus, in het bijzonder met het oog op de realisatie van de duurzameontwikkelingsdoelstellingen. Blijvende resultaten zijn hier immers enkel mogelijk wanneer we onze respectieve bevoegdheden overstijgen en de zaken op een allesomvattende manier benaderen. Tezelfdertijd kunnen we zo de kruisverbanden tussen de verschillende sectoren en doelen beter benutten. We verzekeren hiermee eveneens een bredere opname van de aangegane verbintenissen en van de acties die we voeren voor duurzame ontwikkeling op de verschillende bestuursniveaus, gaande van het lokale

tot het internationale niveau, langs het gewestelijke, het gemeenschapsniveau, en het federale niveau.

Deze nationale strategie heeft als doel een basis te scheppen voor een coherente aanpak van de beleidslijnen voor duurzame ontwikkeling in België. Deze strategie bestaat uit een overkoepelende kadertekst en de strategische documenten van de verschillende entiteiten.

De strategische documenten zijn⁵ :

- Federaal: Federale Strategie (wet 05/05/1997): Langetermijnvisie, Federaal Plan Duurzame Ontwikkeling
- Vlaanderen: “Visie2050 – Een langetermijnstrategie voor Vlaanderen”
- Wallonië: 2e Strategie Duurzame Ontwikkeling
- Brussels Hoofdstedelijk Gewest: Gewestelijk Plan voor Duurzame Ontwikkeling
- Duitstalige Gemeenschap: 2e Concept van Regionale Ontwikkeling

De kadertekst bestaat uit:

- a. een gezamenlijke visie die de gewenste toekomstige situatie voor België beschrijft (deel 2);*
- b. een selectie van prioritaire thema’s waarvoor de overheden samen concrete acties zullen uitvoeren (deel 3).*

De gezamenlijke visie (punt a) heeft een gemeenschappelijke basis met gedeelde elementen uit de afzonderlijk vastgelegde langetermijnvisies inzake duurzame ontwikkeling van de verschillende Belgische overheden. Ze hangen nauw samen met de 17 duurzameontwikkelingsdoelstellingen, zoals aangegeven bij elke paragraaf.

De thema’s die gepaard gaan met concrete acties (punt b) worden beschreven in deel 3 van dit document.

⁴ We spreken verder in de tekst over ‘de overheid’, ‘de overheden’, de regeringen als alle entiteiten samen: federaal, gewesten en gemeenschappen (federaal en deelstaten).

⁵ Federaal: Langetermijnvisie, [Federaal Plan DO](#)
Vlaanderen: [Visie2050 – Een langetermijnstrategie voor Vlaanderen](#)
Wallonië: [2e Strategie Duurzame Ontwikkeling](#)
Brussels Hoofdstedelijk Gewest: [Gewestelijk Plan voor Duurzame Ontwikkeling](#)
Duitstalige Gemeenschap: [2e Concept van Regionale Ontwikkeling](#)

2. DE GEZAMENLIJKE VISIE VOOR DUURZAME ONTWIKKELING.

Wij bevestigen onze vastberadenheid om op lange termijn en op een geïntegreerde manier de 17 duurzameontwikkelingsdoelstellingen na te streven. Wij zijn ervan overtuigd dat die doelstellingen een grote onderlinge samenhang vertonen en dat een verdere geïntegreerde en transversale aanpak nodig is om uiteindelijk tot een duurzame ontwikkeling te komen. Wij erkennen tegelijk dat het bereiken van die doelstellingen de actieve deelname vereist van alle actoren in de maatschappij: nationale en subnationale overheden en regeringen, de individuele burger en het middenveld, de kennisinstellingen, de private sector en, in het bijzonder, partnerschappen tussen verschillende of alle van deze actoren. Het principe om niemand achter te laten indachtig, geven wij ook bijzondere aandacht aan kwetsbare groepen, in het bijzonder aan het integreren van de genderdimensie bij de uitvoering van de duurzameontwikkelingsdoelstellingen en houden rekening met de ongelijkheden tussen mannen en vrouwen, zowel binnen de sociale als de economische en ecologische pijler van duurzame ontwikkeling. Om de duurzameontwikkelingsdoelstellingen te bereiken zetten we in op een transformatieve aanpak.

We baseren ons op de onderdelen van de 2030 ADO (mensen, planeet, welvaart, vrede en partnerschap) en op de verschillende duurzameontwikkelingsdoelstellingen voor het formuleren van deze toekomstvisie.

2.1. Mensen – Armoede in al haar vormen uitroeien en sociale cohesie en menselijke ontwikkeling bevorderen

Zowel op nationaal als op internationaal vlak zal elke vorm van armoede uitgeroeid worden. De gezondheidstoestand van onze bevolking zal continu verbeteren en iedereen zal het hoogst mogelijke gezondheidsniveau bereiken. Daarvoor zal het gezondheidszorgsysteem toegankelijke, betaalbare en kwaliteitsvolle zorg aanbieden, ook op het vlak van de geestelijke gezondheid. Dat zorgsysteem dient gericht te zijn op preventie, onder andere door de bevordering van een gezond leefmilieu en een gezonde levenshouding, met

inbegrip van voldoende lichaamsbeweging (SDG's 1, 3).

Iedere persoon in België zal kunnen voorzien in alle behoeften die inherent zijn aan een menswaardig leven, in het bijzonder op het vlak van voeding, huisvesting, mobiliteit, energie, gezondheidszorg en onderwijs en zal van een volwaardige sociale bescherming genieten (SDG's 1, 2, 3, 4, 7, 11).

We zullen streven naar volledige tewerkstelling en het doel van waardig werk zal bereikt zijn voor iedere werknemer. Daarbij zullen extra inspanningen geleverd worden om eerst en effectief de meest kwetsbare leden van de samenleving te bereiken. Door in te zetten op een activerend arbeidsmarktbeleid zal de arbeidsmarktpositie gevoelig verbeteren voor jongeren, langdurig werkzoekenden, 55-plussers en personen met een migratieachtergrond. De doelstelling is het streven naar een evenredige arbeidsdeelname van alle bevolkingsgroepen op de arbeidsmarkt (SDG's 2, 3, 4, 8, 10, 11).

Iedereen zal voldoende kansen krijgen tot continue zelfontplooiing via onder meer onderwijs. Zo kan iedereen beschikken over de vaardigheden, attitudes en kennis die noodzakelijk zijn om persoonlijke en professionele doelstellingen te verwezenlijken en om deel te nemen aan de samenleving. Deze samenleving kenmerkt zich door een sterke sociale cohesie. Ieder vindt er zijn plaats, mede op basis van de eigen talenten en competenties. De universele toegang tot kwaliteitsvol onderwijs op alle niveaus, met een voldoende uitgebreid en divers aanbod, afgestemd op de actuele en toekomstige ontwikkelingen van de samenleving, vormt een essentiële voorwaarde voor duurzame ontwikkeling (SDG's 4, 8, 10, 11).

Ook de toegang tot cultuur zal voor iedereen gegarandeerd zijn. Dit zal bijdragen aan de evolutie van de samenleving richting duurzame ontwikkeling, onder meer door via de diverse media de burgers bewust te maken van de uitdagingen waarvoor de samenleving zich geplaatst ziet en door in een context van universele mensenrechten culturele diversiteit te bevorderen en die te erkennen als

gemeenschappelijk erfgoed van de mensheid (SDG's 4, 8, 11).

Op elk gebied van de menselijke ontwikkeling zullen de ongelijkheden verminderen en elke directe of indirecte vorm van discriminatie zal verdwenen zijn. Daarbij wordt aan iedereen gelijke kansen geboden, ongeacht hun sociale toestand, geslacht, seksuele geaardheid, handicap of gezondheidstoestand, etnische afkomst of nationaliteit, ras of huidskleur, geloof of levensbeschouwing, woonplaats of leeftijd (SDG's 4, 10).

2.2. Planeet – Het natuurlijk kapitaal beschermen, behouden en verbeteren

De bevolking zal beschermd worden tegen negatieve druk op het milieu en daarmee verbonden risico's voor gezondheid en welzijn en elk individu zal kunnen genieten van een kwaliteitsvol leefmilieu. Iedereen wordt ook gestimuleerd om zijn eigen aandeel in deze globale verantwoordelijkheid actief op te nemen (SDG's 3, 12, 15).

De mondiale doelstelling om de stijging van de gemiddelde temperatuur op aarde te beperken tot ruim onder 2 °C boven het pre-industriële niveau wordt gehaald, waarbij inspanningen worden geleverd om de temperatuurstijging tot 1,5 °C boven het pre-industriële niveau te beperken. Hiervoor zullen we onze broeikasgasuitstoot zeer significant terugdringen, overeenkomstig de Europese doelstelling om deze met minstens 80 tot 95% terug te dringen tegen 2050 in vergelijking met de in 1990 bereikte niveaus. We zullen een transitie doormaken naar een koolstofarme maatschappij. Tegelijkertijd zal ons land zich door het verbeteren van het adaptatievermogen, het versterken van de weerstand tegen klimaatverandering en het verminderen van de kwetsbaarheid voor klimaatverandering, ook voorbereiden om nu reeds het hoofd te bieden aan de rechtstreekse en onrechtstreekse gevolgen van de klimaatverandering bij ons en in de rest van de wereld (SDG's 7, 13).

Het percentage biodiversiteitsverlies in eigen land en op internationaal vlak zal gevoelig teruggedrongen worden. We doen dit door de biodiversiteit in stand

te houden en te herstellen, het duurzaam gebruik ervan te bevorderen⁶ en een rechtvaardige verdeling van voordelen uit de exploitatie van genetische rijkdommen te waarborgen. De vervuiling van de zee wordt voorkomen en ronddrijvend afval wordt teruggedrongen. We versterken de veerkracht van de ecosystemen en erkennen hun intrinsieke waarde. De goederen en de diensten die de ecosystemen leveren, zullen hersteld, gevaloriseerd en omzichtig gebruikt worden. We willen de illegale handel in uitheemse diersoorten en de verspreiding van invasieve exoten tegengaan⁷ (SDG's 14, 15).

Alle natuurlijke rijkdommen, gaande van grondstoffen, water, lucht, bodem en ruimte – met inbegrip van de bestemming van die ruimte – tot energie, zullen duurzaam beheerd worden. De hoeveelheid verbruikte niet-hernieuwbare grondstoffen zal significant verminderd zijn, en dit verbruik zal er pas zijn als er geen redelijkerwijs haalbaar alternatief voorhanden is. De hernieuwbare grondstoffen zullen geproduceerd en gebruikt worden zonder de capaciteit van de toekomstige generaties in het gedrang te brengen. Dit onder meer door het veralgemenen van een circulaire economie-model. We vermijden voedselverlies, stimuleren korte keten en lokale afkomst van grondstoffen (SDG's 9, 12).

De uitstoot van vervuilende stoffen, zoals stikstofoxides, fijn stof, persistente organische vervuilende stoffen, zware metalen, nitraten, fosfaten en endocriene verstoorders, zal teruggedrongen worden opdat de vervuiling van water, lucht en bodem geen significant direct of indirect effect meer heeft op de gezondheid of het leefmilieu (SDG's 3, 6, 12, 14).

2.3. Welvaart – Een economie bevorderen die een hoog welzijnsniveau voor iedereen verzekert

Een performante en veerkrachtige economie waarin de ecologische grenzen, mensenrechten en sociale rechten worden gerespecteerd is belangrijk om op lange termijn een hoog welvaarts- en welzijnsniveau voor iedereen te waarborgen.

⁶ Dit inclusief duurzame handel in endogene en exogene soorten.
⁷ Conventie van de biodiversiteit

Zoals vastgelegd is in de 2030 ADO, verbinden wij ons ertoe samen te werken voor een rechtvaardige en inclusieve economie, die koolstofarm is en zo zuinig mogelijk omspringt met natuurlijke rijkdommen, die de planetaire grenzen eerbiedigt en die tezelfdertijd alle leden, inclusief de meest kwetsbare, van de huidige en toekomstige generaties, welzijn en voorspoed brengt.

De economische ontwikkeling zal gebaseerd zijn op duurzame consumptie- en productiepatronen en hoge sociale en ecologische normen, in het bijzonder:

- de voeding zal grotendeels afkomstig zijn van korte ketens en geproduceerd worden door een inclusief, eerlijk agrovoedingssysteem dat respect toont voor mens en milieu en zijn plaats inneemt binnen een gemondialiseerde economie terwijl het tegelijk is gebaseerd op het principe van voedselsoevereiniteit. Ook de voedselconsumptiewijzen zullen veranderd zijn: ze zullen gezonder en diverser zijn en de voedingswaarde zal hoog zijn (SDG's 2, 3, 12) ;
- voor de woningen zal met bouw- of renovatiemethoden worden gewerkt die een minimale negatieve impact op het milieu en op de menselijke gezondheid hebben. Ze worden op verantwoorde wijze door de bewoners onderhouden, met respect voor het milieu, en bevinden zich in omgevingen met een hoge levenskwaliteit (SDG's 3, 11, 12) ;
- de vervoersmiddelen worden zodanig georganiseerd dat het gebruik van zachte vervoerswijzen en collectief vervoer wordt aangemoedigd en vereenvoudigd, zodat die zeer breed worden gebruikt. De veiligheidsvoorwaarden voor de gebruikers zijn gemaximaliseerd (SDG's 3, 11).

De economie zal worden gekenmerkt door maximale werkgelegenheid, waardige arbeidsomstandigheden en verminderde ongelijkheid. Niet alleen binnen België maar ook met andere landen voeren we eerlijke handel (SDG's 5, 8, 12).

Om deze transitie naar duurzame ontwikkeling progressief te realiseren, zullen de consumptie- en

productiepatronen moeten veranderen. De prijzen van goederen en diensten zullen tijdens hun hele levenscyclus zo goed mogelijk rekening houden met de externe sociale en ecologische effecten die ze hebben. Diezelfde levenscyclus zal verlengd worden door hogere kwaliteitseisen, hergebruik en totale recyclage. Verder wordt, waar mogelijk, de nodige technologische en sociale innovatie en infrastructuur – bijvoorbeeld via digitalisering – ontwikkeld en ingezet ten dienste van de vermelde doelstellingen. Ten slotte gaat ook voldoende aandacht naar de ontwikkeling van hernieuwbare energiebronnen, die voor iedereen toegankelijk moeten zijn (SDG 7, 8, 12).

2.4. Vrede – Via een slagkrachtige overheid de kansen op een vreedvolle duurzame ontwikkeling bevorderen

We zijn vastberaden om vreedzame, rechtvaardige en inclusieve maatschappijen op te bouwen, die vrij zijn van angst en geweld. Er kan geen duurzame ontwikkeling zijn zonder vrede en er kan ook geen vrede zijn zonder duurzame ontwikkeling.

België gaat voor efficiënt en complementair werkende overheden. De inclusieve en transparante besluitvorming, die op elk niveau op een brede participatieve manier gebeurt, draagt bij tot duurzame ontwikkeling. De rol van de overheid is meervoudig: regulator, motivator en sterke partner die initiatieven van onderaf stimuleert en faciliteert, zolang deze gekaderd zijn in de gemeenschappelijke duurzameontwikkelingsdoelstellingen of niet ingaan tegen de geest van deze ondeelbare doelstellingen.

We bouwen een vreedzame, rechtvaardige en inclusieve maatschappij op die gelijke toegang biedt tot gerechtigheid en die gebaseerd is op respect voor de mensenrechten en voor menselijke waardigheid, op een doeltreffende rechtsstaat, op de principes van non-discriminatie, op goed bestuur voor alle niveaus en op transparante, doeltreffende en verantwoordelijke instellingen. De Belgische overheden nemen een proactieve rol op bij het nastreven van de langetermijndoelstellingen en laten hun beleid regelmatig evalueren,

hetgeen de afzonderlijke en gezamenlijke verantwoordingsplicht illustreert.

We verbinden ons ertoe in België het respect voor de rechtsstaat en de fundamentele vrijheden voor iedereen te garanderen, met inbegrip van de toegang tot de rechter, en deze beginselen wereldwijd uit te dragen (SDG 16).

2.5. Partnerschap – Engagement en responsabilisering van alle actoren

De daadwerkelijke verwezenlijking van deze langetermijndoelstellingen hangt grotendeels af van de graad van engagement en de werkelijke deelname van alle maatschappelijke actoren. Zij moeten als partners samenwerken aan ‘de toekomst die wij willen voor de huidige en toekomstige generaties’ (Rio+20, §13). We zullen acties ondersteunen die door actoren in partnerschap zijn opgezet om de duurzameontwikkelingsdoelstellingen na te streven.

Daarbij streven we naar de volwaardige betrokkenheid van de verschillende actoren bij het nemen van strategische beslissingen inzake duurzame ontwikkeling. We garanderen de toegang van de burger tot de nodige informatie om dat recht uit te oefenen. In het bijzonder zien we erop toe dat de meest kwetsbare groepen niet uitgesloten worden van volwaardige deelname aan de samenleving. Wij moedigen elke organisatie aan om haar verantwoordelijkheid op te nemen door de principes van duurzame ontwikkeling, zoals gedefinieerd tijdens de VN conferentie voor milieu en ontwikkeling (Rio, 1992), stelselmatig en met een stijgend ambitieniveau mee te nemen in eigen beslissingen, strategieën en acties.

We zetten alle burgers ertoe aan om het eigen gedrag aan te passen naar een gezondere en duurzamere levensstijl ten voordele van zichzelf en hun sociale en natuurlijke omgeving. We moedigen ze ook aan om als consumenten duurzame consumptie- en productiepatronen te bevorderen .

Ten slotte verbinden wij er ons als overheden toe om de principes van duurzame ontwikkeling coherent toe te passen in onze strategieën, ons beleid, en onze

activiteiten. Wij zullen tevens de lokale overheden blijven aanmoedigen en ondersteunen om dezelfde verantwoordelijkheidszin aan de dag te leggen (SDG 17).

3. VAN VISIE NAAR ACTIE

Voor het behalen van deze langetermijndoelstellingen willen we het transitieproces aanmoedigen, ondersteunen, begeleiden en versnellen. Daarbij erkennen we de absolute noodzaak van de nauwe betrokkenheid van de verschillende actoren binnen de samenleving om deze transitie alle kansen op slagen te geven. We zullen het opzetten van multi-actorpartnerschappen dan ook actief ondersteunen. Op elk beleidsniveau bestaat er reeds een reeks initiatieven om in het kader van de respectieve bevoegdheden een duurzame ontwikkeling te promoten. Hiervoor zijn in het bijzonder strategieën voor duurzame ontwikkeling of langetermijnvisies ontwikkeld die een kader geven aan het duurzameontwikkelingsbeleid en aan de initiatieven vanuit de burgermaatschappij en vanuit de privésector. Daarnaast zijn er ook een reeks sectorinitiatieven die bijdragen aan deze transitie naar een duurzame ontwikkeling.

Aanvullend op de acties die de verschillende overheden voorzien om de duurzameontwikkelingsdoelstellingen te bereiken, heeft de IMCDO via deze nationale strategie de volgende zes samenwerkingswerven geïdentificeerd voor de komende twee jaar. Deze gaan over materies waarvoor de bestaande samenwerking op nationaal niveau bestendig dient te worden of een sterkere samenwerking wenselijk is om zo meer doeltreffend te kunnen zijn binnen de overheden en naar andere belanghebbende partijen toe. Ze hebben ook te maken met de ontwikkeling van instrumenten om de activiteiten van verschillende actoren, waaronder de publieke diensten en de burgermaatschappij, te stimuleren en te begeleiden naar duurzame ontwikkeling.

De samenwerkingswerven in dit deel zoeken verbinding met bestaande initiatieven en zijn te situeren binnen de verantwoordelijkheden van de respectieve entiteiten. In functie van de komende analyses kunnen door de verschillende overheden nieuwe prioritaire acties worden gedefinieerd. Voor elk van deze samenwerkingswerven wordt een participatief proces opgestart (indien dit niet reeds bestaat) waarbij het middenveld uitgenodigd wordt om een bijdrage te leveren.

3.1. Bewustmaking rond de duurzameontwikkelingsdoelstellingen

Het behalen van de duurzameontwikkelingsdoelstellingen hangt onlosmakelijk samen met de actieve betrokkenheid van overheden, maar ook van alledespelers uit de burgermaatschappij en de privésector. Om die bewustwording en de organisatie van concrete acties te bevorderen, hebben we de verantwoordelijkheid om zowel binnen onze eigen entiteiten als daarbuiten, in onderling overleg, bewustmakingsacties te voeren. In het bijzonder waken we erover om Educatie voor Duurzame Ontwikkeling (EDO) en het gebruik van instrumenten die de aanname van duurzaam gedrag promoten te versterken.

Concrete acties :

- de IMCDO laat de verschillende communicatie- en bewustmakingsacties van de federale en deelstaatregeringen in kaart brengen om te onderzoeken op welke manier die acties op een coherente wijze bijdragen tot de duurzame ontwikkelingsdoelstellingen ;
- de IMCDO laat een studie uitvoeren om na te gaan welke bijkomende gemeenschappelijke acties voor de afgebakende doelgroepen kunnen worden gelanceerd ;
- de IMCDO zorgt twee keer per legislatuur voor de organisatie van een evenement over de uitvoering van de doelstellingen voor duurzame ontwikkeling in België, waarbij zoveel mogelijk belanghebbenden betrokken worden. Gedurende deze legislatuur, zou het eerste evenement in het najaar van 2017 plaatsvinden en het tweede in het eerste trimester van 2019 ;
- de IMCDO faciliteert of volgt bepaalde acties die uit het evenement voortvloeien op indien nodig, d.i. vooral doorgeef functie naar andere overheidsentiteiten die binnen de Agenda 2030 werken.

3.2. Voortgang, opvolging & evaluatie van de duurzameontwikkelingsdoelstellingen

Aanrekenbaarheid en transparantie zijn belangrijke karakteristieken binnen de 2030 ADO. Lidstaten

hebben zich geëngageerd om werk te maken van een systematische opvolging en evaluatie via een robuust, vrijwillig, doeltreffend, participatief, transparant en geïntegreerd opvolgings- en evaluatiekader op nationaal, regionaal en mondiaal niveau. Dit kader moet de verantwoordingsplicht naar de eigen burgers, de uitwisseling van beste praktijken en wederzijdse leerprocessen concreet vormgeven.

Lidstaten worden bovendien aangemoedigd om zelf ook op regelmatige basis evaluaties uit te voeren van de voortgang op nationaal en sub-nationaal niveau. Deze dienen inclusief te zijn, waarbij dus de bijdragen van het middenveld, de private sector en andere belanghebbenden integraal meegenomen worden.

Concrete acties :

- de IMCDO laat een uitvoerig voortgangsrapport opmaken over de tenuitvoerlegging van de duurzameontwikkelingsdoelstellingen in België, met een frequentie van twee keer per legislatuur. Gedurende de huidige legislatuur, zou het eerste voortgangsrapport in 2017 opgemaakt worden, daarmee bijdragend tot de voorbereiding van een mogelijke Belgische vrijwillige nationale doorlichting tijdens het HLPF 2017. Het tweede voortgangsrapport zou volgen in het eerste trimester van 2019. Dit rapport zal tot stand komen rekening houdend met inbreng van de respectieve entiteiten en zal rekening houden met informatie van het middenveld, de privésector en kennisinstellingen. Het zal gebruik maken van de globale en regionale SDG-indicatoren (UNSTAT, Eurostat), alsook van landenreviews (met name door de OESO). De indicatoren zullen, waar van toepassing, uitgesplitst worden. Doel van dit rapport is om gezamenlijk de Belgische voortgang tot het bereiken van de duurzameontwikkelingsdoelstellingen in België in kaart te brengen, hiaten te identificeren, en aanbevelingen tot bijsturing en/of prioritering te formuleren.

Modaliteiten & specificaties voor dergelijk rapport zijn als volgt:

☞ Beschrijving van de nationale strategie voor duurzame ontwikkeling en van de belangrijkste transversale strategieën, plannen of visies die de federale regering en de deelstaatregeringen goedkeuren om bij te dragen aan het halen van de doelstellingen voor duurzame ontwikkeling.

☞ Beschrijving van de vooruitgang die België boekte met behulp van een selectie indicatoren uit de lijst van indicatoren van UNSTAT om de doelstellingen voor duurzame ontwikkeling te volgen.

☞ Beschrijving van de thematisch binnen de sectororganen ondernomen stappen voor nationaal overleg om bij te dragen aan het bereiken van de hun aanbelangende doelstellingen voor duurzame ontwikkeling.

☞ Beschrijving van enkele goede praktijken binnen de federale overheid en de overheden van de deelstaten.

☞ Beschrijving van de acties van de burgermaatschappij en van de privésector om aan de SDG's bij te dragen.

- de IMCDO verzamelt in samenwerking met andere relevante Belgische netwerken en overlegplatforms informatie in functie van het formuleren van beleidsadviezen voor de tenuitvoerlegging van de duurzameontwikkelingsdoelstellingen in België, hetgeen tevens kan dienen als bijdrage tot de Belgische inbreng in de multilaterale en EU-voortgangsrapportering (inter alia HLPF). Dit zal in eerste instantie gebeuren door gebruik te maken van de informatie die gevat werd in het bovengenoemde voortgangsrapport.

3.3. Duurzame overheidsopdrachten

Overheidsopdrachten zijn een essentiële hefboom van overheden om duurzame productie en consumptie te stimuleren. Door een grondige analyse van de behoeften, door milieu-, sociale, ethische en innoverende clausules op te nemen en door de totale levenscyclus in rekening te nemen, kunnen

overheden hun overheidsopdrachten duurzamer maken. Deze voorbeeldfunctie kan overheden, bedrijven en organisaties aanmoedigen tot een duurzame aankooppolitiek. Bovendien komt deze actie overeen met een programma van het 10-jarig Programmakader voor Duurzame Consumptie en Productie (10 year framework programme/10YFP) rond duurzame consumptie- en productiepatronen⁸.

De verschillende overheden hebben talrijke instrumenten ontwikkeld om hun aankoopdiensten daarbij te ondersteunen. Ze houden elkaar op de hoogte van hun werkzaamheden en maken hieromtrent werkafspraken via de technische werkgroep duurzame overheidsopdrachten van de IMCDO en de Interdepartementale Commissie voor Duurzame Ontwikkeling (ICDO). Deze afspraken worden samengebracht en regelmatig geactualiseerd in een gemeenschappelijke planningsnota.

Concrete acties :

- bijdragen tot de standpuntbepaling en coördinatie van het beleid duurzame overheidsopdrachten voor het Europese en internationaal niveau ;
- gezamenlijk ontwikkelen van criteria en praktische instrumenten voor duurzame overheidsopdrachten ;
- informeren en sensibiliseren van de aankopers over de gedeelde beleids- en praktische informatie rond duurzame overheidsopdrachten bij de diverse overheden;
- de werkzaamheden verderzetten om een monitoringssysteem te ontwikkelen voor duurzame overheidsopdrachten op nationaal niveau in het kader van e-procurement.

3.4. Duurzaam wonen en bouwen

Omdat gebouwen een erg lange levensduur hebben en er zowel bij het bouwen als bij het gebruik ervan vele verschillende duurzaamheidsthema's samenkomen, is 'wonen en bouwen' bij uitstek een actiethema voor een nationale strategie voor duurzame ontwikkeling.

De private sector (ontwikkelaars, aannemers, architecten...) is actief in heel België. Mede daarom, en op vraag van de sector, zijn de gewesten begonnen om hun afwegingskaders over duurzaam bouwen meer gezamenlijk te ontwikkelen. Evenwel moet hier nog ruimte zijn voor gewesteigen accenten. Om deze maatstaven of duurzaamheidsmeters te faciliteren, werd er een gezamenlijke organisatie opgericht waarin zowel publieke als private stakeholders samen komen. Hierbij wordt de World Green Building Council als voorbeeld genomen. Er is eveneens overleg en afstemming met de federale overheid, die instaat voor het kader rond de milieu-informatie voor de bouwproducten die gebruikt zal worden bij de evaluatie op gebouwniveau.

We willen het overleg rond dit actiethema versterken. Voor de komende periode denken we aan een focus op het wijkniveau, de meer sociale aspecten van het wonen (inclusief, flexibel en innovatief wonen). Hierin zullen de gewesten elkaar ook meer intensief informeren en wellicht later ook meer samen optreden.

Concrete acties :

- afwerken van de evaluatietool voor publieke bouwheren, projectontwikkelaars, aannemers, materialenproducenten rond de milieuprestaties van materialen en gebouwelementen, alsook het beheer en de actualisatie ervan organiseren ;
- een voorstel doen rond het gemeenschappelijk beheer van het B-Referentieel, een afwegingskader voor duurzame kantoren en duurzame woningen ;
- een periodiek overleg (drie maal per jaar) organiseren tussen de verschillende entiteiten over de ontwikkelingen omtrent duurzaam wonen en bouwen.

3.5. Duurzame voeding

Het promoten van een duurzame voedingswijze brengt uitdagingen op zowel milieu-, economisch en sociaal (hierbinnen ook gezondheids-) vlak met zich mee, en dit zowel op lokaal als op globaal niveau. Om een antwoord te bieden op deze uitdagingen,

⁸ Dezelfde opmerking geldt voor acties 3.4 en 3.5. Zie <http://www.unep.org/10yfp/>

moet vanuit een systeembenadering op zoek gegaan worden naar geïntegreerde oplossingen, innovatieve waardenketens en systeeminnovaties in het voedselsysteem. Hierbij ligt de focus op de relatie tussen voeding en duurzaamheid. Daarom is er nood aan een ander productie- en consumptiepatroon.

Een wijziging in de voedingswijze is dus nodig. Dit kunnen we stimuleren door de voedingsgewoonten en het voedingsaanbod aan te passen. De systeembenadering moet ook leiden tot een kleinere ecologische voetafdruk van de productie, verwerking, handel/distributie en consumptie van voedsel.

Verschillende pistes moeten gevolgd worden: het sluiten van kringlopen, het vermijden van voedselverliezen, het verzekeren van een multifunctioneel gebruik van de ruimte, het verminderen van onze afhankelijkheid van grondstoffen, het ontwikkelen van alternatieve vormen van proteïnen, het verhogen van de efficiëntie van de verschillende schakels van de keten, maar ook het met alle actoren in de voedselketen waken over correcte prijzen en waardige arbeidsomstandigheden.

In haar advies van 2010 stelt de Federale Raad Duurzame Ontwikkeling (FRDO) de ontwikkeling voor van een lange termijnvisie over hoe een duurzaam voedingssysteem er uit moet zien. De FRDO vraagt hierbij om een nationaal, beleidsoverschrijdend platform op te zetten om de transitie naar een duurzaam voedingssysteem te begeleiden. De manier waarop voedsel geproduceerd, verwerkt, verhandeld en geconsumeerd wordt, dient te worden geanalyseerd, geëvalueerd vanuit nieuwe gezichtshoeken en dient te evolueren. Deze transitie verwezenlijken, vereist een inspanning van alle actoren met inbegrip van een verandering van ons gedragspatroon, van onze eetgewoonten.

Concrete acties :

- de organisatie van een nationaal overlegplatform over duurzame voeding dat zal waken over de coherentie van de maatregelen die op de verschillende beleidsniveaus genomen worden om zo een duurzaam voedingssysteem te bereiken ;
- deze samenwerking kan binnen het EU- en

het internationale kader initiatieven nemen waarbij in de nodige ondersteuning van bedrijven en NGO's wordt voorzien. Op EU- en internationaal niveau bijdragen aan het streven naar meer coherentie en aan de uitwerking van maatregelen voor een duurzaam voedingssysteem wereldwijd.

3.6. Instrumenten voor duurzame ontwikkeling

Niet alleen overheidsinstellingen, maar ook de andere actoren werken al aan duurzame ontwikkeling. Er zijn instrumenten ontwikkeld om organisaties te ondersteunen in hun inspanningen om te verduurzamen, zoals ISO 14001, ISO 26000, EMAS, transitiemanagement, enz.; systemen om te rapporteren zoals Global Compact en het Global Reporting Initiative, ondersteuning om een participatief proces op te starten en financiële instrumenten .

Concrete acties :

- in kaart brengen van de instrumenten die de verschillende actoren –overheden, het maatschappelijk middenveld en de privésector– kunnen ondersteunen bij het behalen van de duurzameontwikkelingsdoelstellingen ;
- versterken van de complementariteit en doeltreffendheid van de instrumenten ;
- ontwikkelen van een instrumentarium voor en communicatie naar de verschillende actoren.

B. BIJLAGES



FEDERALE STRATEGIE DUURZAME ONTWIKKELING

WETTELIJKE BASIS EN GOEDKEURINGSJAAR VAN DE STRATEGIE

De federale strategie voor duurzame ontwikkeling werd ingesteld bij de wet van [5 mei 1997](#). Ze is gebaseerd op een beleidscyclus (Plan-Do-Check-Act) die een continu leer- en verbeteringsproces mogelijk maakt.

De federale strategie bevat een langetermijnvisie voor duurzame ontwikkeling. Hierin worden de doelstellingen beschreven die de door de wet aangestelde actoren tegen 2050 zouden moeten verwezenlijken.

Om de 5 jaar wordt een plan goedgekeurd gebaseerd op de bijdragen van het maatschappelijke middenveld in de [Federale Raad voor Duurzame Ontwikkeling](#) (FRDO), de wetenschappelijke expertise van het [Federaal Planbureau](#) en de expertise van de federale overheidsdiensten. Tijdens het goedkeuringsproces brengt de FRDO adviezen uit over het federale beleid voor duurzame ontwikkeling en publiceert de Taskforce Duurzame Ontwikkeling (TFDO) van het Federaal Planbureau rapporten ter evaluatie en prospectie. De [Interdepartementale Commissie voor Duurzame Ontwikkeling](#) (ICDO) bereidt dan weer het beleid voor duurzame ontwikkeling voor, coördineert de uitvoering ervan en staat in voor de opvolging van het plan via de jaarlijkse publicatie van een activiteitenverslag.

De federale strategie voor duurzame ontwikkeling is bedoeld als een stimulans voor het uitwerken van transversale beleidslijnen die tegemoetkomen aan de uitdagingen binnen het domein van de duurzame ontwikkeling. Ook de specifieke beleidskaders van de minister van Duurzame Ontwikkeling en talrijke initiatieven van federale overheidsdiensten die via hun kernactiviteit ook bijdragen tot de duurzame ontwikkelingsdoelstellingen worden opgenomen in de strategie.

MINISTER(S) BEVOEGD VOOR DE STRATEGIE

Het federale regeerakkoord van 2014 stelt : 'De regering zal, binnen de grenzen van haar bevoegdheden, duurzame ontwikkeling tot een kerndoelstelling van haar beleid maken.' De Minister van Energie, Leefmilieu, en Duurzame Ontwikkeling is bevoegd voor de coördinatie van het federale duurzame ontwikkelingsbeleid. De Ministerraad van 24 juli 2015 legt de rolverdeling betreffende de 2030 Agenda voor Duurzame Ontwikkeling vast als volgt: de Minister van Duurzame Ontwikkeling is verantwoordelijk voor de interne realisatie van de Agenda en de Ministers van Buitenlandse Zaken en Ontwikkelingssamenwerking volgen de engagementen op het Europees en internationale niveau op.

STRUCTUUR EN SAMENVATTING VAN DE STRATEGIE

De federale strategie voor duurzame ontwikkeling berust op verschillende instrumenten:

[De federale Langetermijnvisie \(LTV\) voor duurzame ontwikkeling](#)

De Langetermijnvisie omvat 15 thema's en 55 doelstellingen die de federale regering tegen 2050 wil bereiken.

Ze overkoepelt de cyclus van plannen en verslagen over duurzame ontwikkeling ingevoerd door de wet van 5 mei 1997, gewijzigd door de wet van 30 juli 2010. Ze dient als referentiekader voor de activiteiten van de ICDO, het FIDO en het Federaal Planbureau.

[Het Federaal Plan voor Duurzame Ontwikkeling \(FPDO\)](#)

Dit plan legt vast welke maatregelen op federaal niveau moeten worden genomen om enerzijds de internationale en Europese engagementen te realiseren en anderzijds de doelstellingen vastgelegd in de Langetermijnvisie. Bij het begin van een regeerperiode wordt er een plan opgemaakt voor een cyclus van 5 jaar, zoals de wet van 5 mei 1997, gewijzigd door de wet van 30 juli 2010, het bepaalt.

[Het Federaal rapport over duurzame ontwikkeling](#)

Dezelfde wet vertrouwt het Federaal Planbureau de opdracht toe om een federaal rapport te schrijven over de duurzame ontwikkeling in de loop van één cyclus. Dit verslag bestaat uit twee delen: een deel “stand van zaken en evaluatie” en een deel “vooruitzichten”.

[Regelgevingsimpactanalyse \(RIA\)](#)

Een regelgevingsimpactanalyse is een voorafgaande geïntegreerde evaluatie van de potentiële gevolgen van ontwerpen van regelgeving op de economie, het leefmilieu, de sociale aspecten en de overheidsdiensten. De wettelijke basis ervan ligt in titel 2 van hoofdstuk 2 van de wet van 15 december 2013 houdende diverse bepalingen inzake administratieve vereenvoudiging.

[De actieplannen voor DO van de Federale Overheidsdiensten](#)

Elke Federale Overheidsdienst moet een jaaractieplan voor duurzame ontwikkeling opstellen. De Cel Duurzame Ontwikkeling heeft onder meer als taak dit plan voor haar organisatie op te maken en er de opvolging van te verzekeren via het jaarverslag van de ICDO. De inhoud van dit plan staat vermeld in het koninklijk besluit van 22 september 2004, gewijzigd door het KB van 25 april 2014 houdende oprichting van cellen duurzame ontwikkeling.

ONLINE DOCUMENTEN

[Federale Strategie Duurzame Ontwikkeling](#)

VISIE 2050 – EEN LANGETERMIJNSTRATEGIE VOOR VLAANDEREN

WETTELIJKE BASIS EN GOEDKEURINGSJAAR VAN DE STRATEGIE

Om voorbereid te zijn op de maatschappelijke uitdagingen van de toekomst, moet een overheid de nu al zichtbare veranderingsprocessen of megatrends begrijpen en in kaart brengen. Op basis van die megatrends heeft de Vlaamse Regering in maart 2016 haar nieuwe toekomstvisie voor Vlaanderen gelanceerd: 'Visie 2050 : « een langetermijnstrategie voor Vlaanderen »'.

Zoals decretaal bepaald moet er na het aantreden van een nieuwe Vlaamse Regering een Vlaamse Strategie voor Duurzame Ontwikkeling (VSDO) opgesteld worden. Duurzaamheid vormt een belangrijke leidraad in de toekomstvisie voor Vlaanderen, en Visie 2050 geldt dan ook als de derde VSDO. Visie 2050 tekent een langetermijnbeleid uit dat een antwoord biedt op kansen en uitdagingen die in de toekomst op Vlaanderen afkomen. Het doel ervan is de transformaties (transities) die onze samenleving nodig heeft, te versnellen.

MINISTER(S) BEVOEGD VOOR DE STRATEGIE

Hoewel duurzame ontwikkeling tot het domein van de Minister-President behoort, ondersteunt de voltallige Vlaamse regering deze langetermijnstrategie. De Vlaamse Regering heeft voor elke transitieprioriteit een of meer verantwoordelijke ministers aangewezen.

STRUCTUUR EN SAMENVATTING VAN DE STRATEGIE

De nota 'Visie 2050' vertrekt vanuit een grondige omgevingsanalyse van de internationale tendensen en megatrends. Megatrends zijn nu al zichtbare veranderingsprocessen met een brede reikwijdte en met ingrijpende, verstrekkende implicaties.

Het tweede deel beschrijft de *toekomstvisie* voor Vlaanderen. Deze toekomstvisie toont het Vlaanderen dat we wensen in 2050. De toekomstvisie is dan wel gericht op Vlaanderen, maar houdt rekening met de richting waarin Europa en de rest van de wereld evolueren. Vlaanderen draagt hiertoe bij door in te zetten op de duurzame ontwikkelingsdoelstellingen voor 2030 van de Verenigde Naties die invulling geven aan de gewenste toekomst voor de wereld. Het behalen van deze doelstellingen op wereldniveau is een noodzakelijke voorwaarde om de visie voor Vlaanderen te bereiken tegen 2050.

De ambitie voor Vlaanderen voor 2050 kunnen we als volgt samenvatten: het creëren van welvaart en welzijn op een slimme, innovatieve en duurzame manier in een sociaal, open, veerkrachtig en internationaal Vlaanderen waarin iedereen meetelt. Deze ambitie willen we realiseren door een nieuwe economie, voor een inclusieve samenleving en binnen de ecosysteemgrenzen van onze planeet. De toekomstvisie wordt verder uitgediept aan de hand van negen thema's, met per thema de kansen en uitdagingen voor Vlaanderen.

De Vlaamse Regering bepaalde zeven *transitieprioriteiten* en ziet deze prioriteiten als cruciaal om de omslag

richting 2050 te maken. Deze transities, die in het derde deel van de nota besproken worden, zijn structurele veranderingen met een grote impact op de samenleving:

- De transitie naar de circulaire economie doorzetten
- Slim wonen en leven
- De sprong maken naar industrie 4.0
- Levenslang leren en de dynamische levensloopbaan
- Zorg en samen leven in 2050
- Werken aan een vlot en veilig mobiliteitssysteem
- Zorgen voor een Energietransitie

Om de Visie 2050 te realiseren en de complexe uitdagingen aan te pakken heeft de Vlaamse overheid een aangepast *governancemodel* uitgewerkt. Dat model is geïnspireerd op de principes van transitie management: het model focust op systeeminnovaties, denkt vanuit een langetermijnperspectief, werkt samen met stakeholders en leert uit experimenten en innovatieve initiatieven. Hiernaast bouwt het model verder op ervaringen met Vlaanderen in Actie (de voorloper van Visie 2050) en andere transitieprojecten.

ONLINE DOCUMENTEN

[Visie 2050 – Een langetermijnstrategie voor Vlaanderen](#)



2^{DE} WAALSE STRATEGIE VOOR DUURZAME ONTWIKKELING

WETTELIJKE BASIS EN GOEDKEURINGSJAAR VAN DE STRATEGIE

In 2013 creëerde het Waals gewest een wettelijke basis voor de ondersteuning van duurzame ontwikkeling, i.e. het decreet van 27 juni 2013 betreffende de Waalse strategie inzake duurzame ontwikkeling. Dit decreet definieert het concept « strategie inzake duurzame ontwikkeling als volgt » : « *een oriëntatie- en actiedocument dat als doel heeft het initiatief en de coherentie inzake duurzame ontwikkeling in het beleid van het Waalse Gewest te bevorderen [...]* ». Het decreet bepaalt ook dat elke nieuwe Waalse regering een eigen strategie moet uitstippelen om zo haar prioriteiten inzake duurzame ontwikkeling te bepalen.

Een eerste Waalse strategie inzake duurzame ontwikkeling werd aangenomen in november 2013 en werd intussen geëvalueerd.

Op 7 juli 2016 heeft de Waalse regering de tweede Waalse strategie inzake duurzame ontwikkeling (WSDO) goedgekeurd. Om deze strategie uit te werken werd een brede raadpleging georganiseerd. Niet alleen werd het advies ingewonnen van officiële en erkende adviesorganen, de ontwerpversie was tussen 23 februari en 1 mei 2016 ook het voorwerp van een volksraadpleging. Een verslag met de resultaten van deze raadpleging is toegevoegd aan de strategie.

MINISTER(S) BEVOEGD VOOR DE STRATEGIE

De uitwerking van de tweede WSDO werd toevertrouwd aan de Waalse minister van Leefmilieu die bevoegd is voor duurzame ontwikkeling. Door de strategie goed te keuren heeft de hele Waalse regering zich ertoe verbonden de strategie uit te voeren; elke actie van de strategie wordt gedragen door een pilootminister.

STRUCTUUR EN SAMENVATTING VAN DE STRATEGIE

De tweede WSDO past in het kader van de Waalse uitvoering van de 17 duurzame ontwikkelingsdoelstellingen die de Verenigde Naties in september 2015 hebben aangenomen.

Dit oriëntatie- en actiedocument bestaat uit vier hoofdstukken:

- een langetermijnvisie die de gewenste toekomst voor Wallonië in het jaar 2050 beschrijft. Deze visie neemt afstand van de huidige situatie en beschrijft een ideale situatie die bestaat uit een geheel van doelstellingen op lange termijn. Als wervend project geeft de visie richting aan alle Waalse actoren om de transitie van Wallonië naar duurzame ontwikkeling voort te zetten ;
- een diagnose van verworvenheden en zwakheden van het Gewest op het vlak van duurzame ontwikkeling. In tegenstelling tot de visie beschrijft deze diagnose de huidige toestand in Wallonië. De diagnose is gebaseerd op de analyse van een dertigtal indicatoren en laat toe de vorderingen te meten die Wallonië ter zake heeft gemaakt ;

- tussentijdse doelstellingen, op korte en middellange termijn, die de weg naar het langetermijndoel inzake duurzame ontwikkeling afbakenen. Deze tussentijdse doelstellingen zijn de duurzame ontwikkelingsdoelstellingen die tegen het jaar 2030 gerealiseerd moeten zijn ;
- een actieplan met concrete maatregelen die moeten bijdragen tot de verwezenlijking van sommige van deze doelstellingen. Dit plan is immers gericht op bepaalde thema's die de regering heeft aangewezen als prioritaire beleidslijnen van deze strategie; aldus vormt het plan een aanvulling op andere bestaande en nog op te stellen actieplannen. Algemeen gaan deze thema's over de verandering van consumptie- en productiewijzen, door middel van specifieke acties op het vlak van voeding, energie en hulpbronnen, maar ook via transversale instrumenten zoals de maatschappelijke verantwoordelijkheid van private en openbare organisaties, duurzame overheidsopdrachten of onderwijs en onderzoek.

De eerste drie hoofdstukken van de strategie hebben betrekking op alle dimensies van duurzame ontwikkeling en hebben dus een zeer ruime draagwijdte; het actieplan van zijn kant is specifiek gericht op bepaalde thema's en transversale instrumenten die staan voor de prioritaire beleidslijnen van deze strategie.

ONLINE DOCUMENTEN

[Waalse strategie van duurzame ontwikkeling](#)



RÉGION DE BRUXELLES-CAPITALE BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST

GEWESTELIJK PLAN VOOR DUURZAME ONTWIKKELING VAN HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST

WETTELIJKE BASIS EN GOEDKEURINGSJAAR VAN DE STRATEGIE

De regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest heeft haar wil bevestigd om een nieuw gewestelijk plan voor duurzame ontwikkeling (GPDO) op te maken door haar 'Intentieverklaring om het GewOp volledig te wijzigen' van 2009. Dit besluit heeft de opmaakprocedure opgestart en duidt de grote pijlers van het toekomstige GPDO, gebaseerd op de nieuwe uitdagingen waarmee het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wordt geconfronteerd.

Het GPDO, bevestigd door het Regeringsakkoord van 20 juli 2014, zal het Gewestelijk Ontwikkelingsplan (GewOp) goedgekeurd in 2002 vervangen. De opmaak van het GPDO is begonnen met een raadplegings- en participatieproces, bestaande uit twee fasen: een stand van zaken en een prospectiefase.

Het ontwerp van het GPDO wordt op 18 oktober 2016 door de brusselse hoofdstedelijke Regering goedgekeurd. Het openbaar onderzoek liep van 13 januari tot en met 13 maart 2016. Dit openbaar onderzoek, de fora hebben de burgers gestimuleerd om veel bijdrage te indienen. Brusselse Instellingen en bureaus hebben het ontwerp met veel belangstelling gelezen. De 6000 bijdrage worden samen gevat voor de Gewestelijke Ontwikkeling Commissie. Ze zal haar advies nog in 2017 uitdrukken. Met dit advies zal de Regering een laatste keer de tekst van het GPDO bijwerken en zal het in het begin van 2018 definitief goedkeuren.

MINISTER(S) BEVOEGD VOOR DE STRATEGIE

De uitwerking van het GPDO werd toevertrouwd aan de Minister-President.

STRUCTUUR EN SAMENVATTING VAN DE STRATEGIE

Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest kent nu sinds 15 jaar een sterke bevolkingsgroei. Dat toenemend aantal Brusselaars moet kunnen wonen, werken, leren, zich ontspannen, zich rustig kunnen verplaatsen en kunnen genieten van de groene ruimten. Daarbij komt nog dat Brussel op sociaal, economisch en cultureel gebied een zeer gemengd karakter heeft.

Het GPDO wil het Gewest voorzien van een ontwerp op middellange en lange termijn (2025 en 2040), van een visie die de gewestelijke ontwikkeling leidt en ontwikkelt 4 pijlers :

Een ambitieuze productie van aangepaste woningen

Het grondenbestand van het Gewest benutten : het GPDO identificeert meerdere zones die beschikken over een uitzonderlijk potentieel. Zij kunnen rekenen op prioritaire en massale inspanningen vanwege de overheid. Naast de Kanaalzone, die de ruggengraat van het Gewest vormt en waarvan de opwaardering dan

ook essentieel is, zijn er 10 prioritaire ontwikkelingszones afgelijnd.

Een evenwichtige ruimtelijke verdichting: De verdichting van het bestaande weefsel, hoogbouw met respect voor het Brusselse landschap, optimaal gebruik maken van bestaande gebouwen ;

De ontwikkeling van voorzieningen en een aangename, duurzame en aantrekkelijke leefomgeving

Het Gewest gaat de komende jaren 10 nieuwe wijken uitbouwen die zijn uitstraling zullen helpen bevorderen. Daarnaast moet het echter ook samenwerken met de gemeenten om de schakels tussen de Brusselaars en hun directe omgeving, die bijdragen tot de kwaliteit van hun dagelijkse leven, te versterken. Het is de bedoeling om een stad te ontwikkelen waar mensen wonen, werken en zich ontspannen, een buurtstad tot stand te brengen en die dan te structureren rond een dicht openbaarvervoernet.

Er zijn 104 lokale identiteitskernen geïdentificeerd. Dat zijn wijken waar het buurtleven geconcentreerd is en die op maat van de voetganger zijn opgevat, met plaats voor woningen, voorzieningen (crèches, scholen, sportterreinen, handelszaken, kleine ondernemingen, culturele centra, enz.), openbare ruimten en plekjes natuur, kortom alles wat nodig is om een kwaliteitsvol en comfortabel leven mogelijk te maken.

De grootste uitdaging voor Brussel bestaat erin de aangekondigde bevolkingsexplosie te 'verteren'. Het Gewest moet prioritaire aandacht besteden aan de uitbouw van de 'buurtstad' om de sociale mix en de cohesie te waarborgen en ervoor te zorgen dat de bedrijven, de winkels en de bewoners in de wijken blijven.

Verbetering van de mobiliteit als factor van duurzame stedelijke ontwikkeling

Het wordt steeds moeilijker om in Brussel te rijden. Brussel kan de meer dan 3 miljoen dagelijkse verplaatsingen (voor alle vervoerswijzen samen) op zijn grondgebied niet meer aan zonder zijn mobiliteitsbeleid te herbekijken. Het GPDO stelt daarom krachtige maatregelen voorop, waarvan sommige in 2025, en andere tegen 2040 zullen worden genomen.

Het grondgebied benutten voor de ontwikkeling van de stedelijke economie:

De aanwezigheid van de Europese instellingen en van de NAVO maken van Brussel een «kleine wereldstad». De Belgische en Europese hoofdstad is zeer goed verbonden met de internationale, zowel fysieke (luchtvaarthubs, HST, wegennet) als digitale netwerken. De internationale functie van Brussel genereert 40.000 rechtstreekse banen bij de instellingen en zorgt voor minstens tweemaal zoveel onrechtstreekse jobs. Maar zoals alle grootsteden krijgt het Brussels Hoofdstedelijk Gewest te maken met de uitdagingen van een geglobaliseerde wereld. Het moet zijn rol op het internationale toneel versterken EN de levenskwaliteit van zijn inwoners waarborgen.

In dat verband levert de Regering doelgerichte inspanningen voor prioritaire sectoren om tegelijk te zorgen voor economische groei én jobcreatie.

ONLINE DOCUMENTEN

[Webpagina](#)

DUURZAME ONTWIKKELING BINNEN HET REGIONAAL ONTWIKKELINGSCONCEPT VAN DE DUITSTALIGE GEMEENSCHAP

WETTELIJKE BASIS EN GOEDKEURINGSJAAR VAN DE STRATEGIE

In 2008 en 2009 werd het Regionaal Ontwikkelingsconcept (REK) uitgewerkt, een strategisch langetermijnplan voor de Duitstalige Gemeenschap, dat verder reikt dan de legislatuurperiodes. De twee eerste delen van het REK omvatten een visie en toekomstgerichte doelstellingen voor de regio. Delen 3 en 4 zoomen in op de twee uitvoeringsfasen van het REK tot op heden: 2009–2014 (REK I) en 2014–2019 (REK II).

MINISTER(S) BEVOEGD VOOR DE STRATEGIE

Minister-President Oliver Paasch is voor de Duitstalige Gemeenschap verantwoordelijk voor de implementatie van de duurzame ontwikkelingsdoelstellingen in het kader van de uitvoering van het REK.

STRUCTUUR EN SAMENVATTING VAN DE STRATEGIE

De duurzame ontwikkelingsdoelstellingen zitten in alle regionale ontwikkelingsprojecten van het REK vervat. In het kader van REK II behelst dit meer bepaald 24 toekomstprojecten en 3 transversale projecten die betrekking hebben op alle bevoegdheidsdomeinen van de Duitstalige Gemeenschap (met name onderwijs, cultuur, tewerkstelling, gezin, gezondheid, sociale zaken en jeugd).

ONLINE DOCUMENTEN

[Webpagina](#)

[Regionaal ontwikkelingsconcept \(in het Duits\)](#)

[Regionaal ontwikkelingsconcept \(in het Frans\)](#)

[Regionaal ontwikkelingsconcept \(samenvatting in het Duits\)](#)

[Regionaal ontwikkelingsconcept \(samenvatting in het Engels\)](#)

[Regionaal ontwikkelingsconcept \(korte presentatie in het Nederlands\)](#)

[Regionaal ontwikkelingsconcept \(korte presentatie in het Frans\)](#)

COLOFON

TEKSTEN

Interministeriële Conferentie Duurzame Ontwikkeling • Goedgekeurd op: 31 mei 2017

REDACTIONELE AANPASSING EN OPVOLGING

Service public de Wallonie - Secrétariat général

GRAFISCH ONTWERP EN REALISATIE

Service public de Wallonie - Secrétariat général

- Département de la Communication/Direction de l'Identité et des Publications

MEER INFO

Interministeriële Conferentie Duurzame Ontwikkeling - imcsd@belgium.be